

At stiftmidlerne af hensyn til deres funktion som låneinstitut forøges med indbetaling af de hidtidige købstadskirkers kapitaler (§ 23).

At der ikke sker ændring af gældende bestemmelser om renten af stiftsmidlerne, der forbliver uændret på 4 pct. (§23).

Et forslag fra økonomiudvalget om at ændre reglerne om udbetaling af kirkeligt ligningsprovenu, således at det anvises af skattemyndighederne til stiftskasserne – i stedet for som nu til kommunalbestyrelserne – er ikke fulgt i lovforslaget, idet en sådan ændring kunne befrygtes af indvirke negativt på samarbejdsforholdet mellem de kirkelige budgetmyndigheder og kommunerne.

Heller ikke økonomiudvalgets forslag om at oprette »stiftsudvalg« med den opgave at have indseende med stiftsmidlernes forvaltning er medtaget i lovforslaget, idet det skønnes muligt på anden måde at orientere menighedsråd og provstiudvalg om stiftsøvrighedernes praksis vedrørende udlånsvirksomhed m.v. Det er således allerede praksis i flere stifter, at der i den hvert år udgivne stiftsbog gøres nøje rede for udlånsvirksomheden i det forløbne år.

Økonomiudvalgets øvrige indstillinger vedrører ikke forhold, der nødvendiggør lovgivningsinitiativer. Lovforslagets systematik er følgende:

Kap. 1 indeholder reglerne om den lokale kirkelige økonomi. Bestemmelserne svarer i det væsentlige til de nugældende regler, dog at der efter forslaget som hovedregel kun skal være én kasse, kirkekassen, jfr. bemærkningerne til § 1. Endvidere gives der som noget nyt hjemmel til, at provstiudvalget kan tillægge budgetterne et samlet beløb inden for et ligningsområde til imødegåelse af uforudsete udgifter, jfr. de særlige bemærkninger til § 6. Kommunernes indsigelsesret med hensyn til stigningen i menighedsrådenes budgetter er bibeholdt i forslagens § 6, stk. 2.

Kap. 2 drejer sig om den folkekirkelige fællesøkonomi. Også disse regler svarer stort set til gældende ret. Det foreslås dog, at det beløb, der af fællesfonden kan ydes som tilskud til kommuner med særligt store ligningsbeløb, forhøjes fra 4 pct. til 6 pct. af landskirkeskatten for det pågældende år, jfr. de særlige bemærkninger til § 13. Endvidere foreslås en mindre forhøjelse af kirkeministerens rådighedsbeløb og en ændret bestemmelse om henlæggelse til en reservefond, jfr. de særlige bemærkninger til § 11.

I kap. 3 omhandles de *almindelige bestemmelser om den kirkelige ligning*, hvor det som nyskabelse i forhold til gældende ret foreslås, at den kirkelige

ligningsprocent fastsættes med to decimaler, jfr. de særlige bemærkninger til § 18.

I kap. 4 om *statsilskud* foreslås en væsentlig omlægning af statens tilskud til folkekirken. Det understreges, at omlægningen ikke medfører en nedsættelse af statens tilskud. Af forslaget skal kun fremhæves, at staten forpligtes til at yde tilskud til istandsættelse af kirker og historisk inventar med et i loven fastsat minimumsbeløb, jfr. de særlige bemærkninger til forslagens § 20.

I kap. 5 indeholdes reglerne om *folkekirken kapitaler*. Reglerne svarer i det væsentlige til de i dag gældende.

I kap. 6 fastsættes regler om *provstiudvalg*, svarende til, hvad der er gældende i dag.

Lov om folkekirken økonomi

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter de nugældende regler administreres kirkernes og præstegårdenes driftsindtægter og -udgifter af menighedsrådene gennem 3 forskellige kasser: En kirkekasse for hver selvejende kirke, en menighedsrådskasse for hver ikke-selvejende kirke og en præstelønningskasse i hvert pastorat.

I pastorater med kun én kirke er der ikke noget behov for flere kirkelige kasser, og det foreslås derfor i stk. 1, at der i sådanne pastorater kun skal være én kirkekasse.

I tilfælde, hvor menighedsrådet bestyrer flere kirker, vil det efter stk. 1 være hovedreglen, at der oprettes en kirkekasse fælles for kirkerne. Hvis menighedsrådet finder det mere hensigtsmæssigt, at der oprettes en kirkekasse for hver af kirkerne, kan dette ske efter forslagens stk. 2.

Hvor der er flere menighedsråd i et pastorat, kan det fortsat være hensigtsmæssigt at oprette en særlig kasse til administration af præstegårdens indtægter og udgifter, idet menighedsrådene i pastoratet er fælles om bestyrelsen af præstegården. Det foreslås derfor i stk. 3, at der i disse tilfælde kan oprettes en særlig præstegårdskasse. Den tidligere betegnelse, præstelønningskassen, er ikke længere tidssvarende, idet der ikke længere er nogen del af præstens løn, der udredes gennem den lokale kirkeligning.

Til § 2

I stk. 1 og stk. 2 er samlet de hidtil gældende regler om, hvilke udgifter der afholdes af de af menighedsrådene bestyrede kasser (kirkekasse, menighedsrådskasse og præstelønningskasse). Dis-